

Satans snaror

När Guds folk närmar sig den sista tidens faror håller Satan allvarliga överläggningar med sina änglar angående den mest framgångsrika planen för att tillintetgöra deras tro. Han ser att de populära kyrkorna redan är vaggade till sömns genom hans bedrägliga makt. Genom tilltalande ordklyverier och falska underverk kan han fortsätta att hålla dem under sin kontroll. Därför beordrar han sina änglar att lägga ut sina snaror speciellt för dem som väntar på Kristi andra ankomst och strävar efter att hålla alla Guds bud.

Den store bedragaren säger: "Vi måste övervaka dem som drar människors uppmärksamhet till Jehovas sabbat. De kommer att leda många till att se Guds lags krav, och samma ljus som avslöjar den sanna sabbaten avslöjar också Kristi tjänst i den himmelska helgedomen, och visar att det avslutande arbetet för mänsklighetens frälsning nu framskrider. Håll dessa människors sinnen i mörker tills detta arbete är avslutat så har vi tillförsäkrat oss världen och församlingen också.

"Sabbaten är den stora frågan som kommer att avgöra själars öden. Vi måste upphöja den sabbat som vi själva skapat. Vi har gjort så att den accepterats både av världsliga människor och av kyrkans medlemmar. Nu måste kyrkan ledas att förena sig med världen när det gäller att understödja den. Vi måste verka genom tecken och under för att förblinda deras ögon för sanningen, att leda dem att lägga förnuft och gudsfruktan åt sidan och följa sedvänjor och traditioner." "Jag ska påverka populära pastorer så att de vänder sina åhörarens uppmärksamhet ifrån Guds bud. Det som Skriften förklarar vara en fullkomlig frihetens lag ska presenteras som ett slaveriets ok. Folket accepterar sina pastorers förklaringar av Skriften och undersöker den inte själva. Därför, genom att arbeta genom pastorer kan jag kontrollera folket efter min vilja."

"Men vår huvudsakliga angelägenhet är att tysta denna sekt av sabbatshållare. Vi måste upptända allmän indignation emot dem. Vi ska anlita stora män och världsligt visa män på vår sida, och påverka dem som har auktoritet att genomföra våra syften. Då kommer den sabbat som jag har satt upp att tvingas igenom med de allra strängaste och mest krävande lagar. De som inte följer dem kommer att drivas ut från städerna och byarna, och tvingas att lida hunger och brist. När vi en gång fått makten ska vi visa vad vi kan göra med dem som inte vill avvika från sin lojalitet mot Gud. Vi ledde den romerska kyrkan till att utsätta dem som inte ville ge efter för hennes pålagor för fängelse, tortyr och död. Och nu när vi för de protestantiska kyrkorna och världen i harmoni med denna vår krafts högra arm, har vi slutligen en lag genom vilken vi kan utrota alla som inte vill underkasta sig vår auktoritet. När straffet för att bryta mot vår sabbat

blir döden, då kommer många som nu räknas bland dem som håller buden att komma över på vår sida.”

”Men innan vi går vidare till dessa extrema åtgärder måste vi använda all vår visdom och list för att bedra och snärja dem som ärar den sanna sabbaten. Vi kan skilja många från Kristus genom världslighet, lust och högmod. De kan tro att de är säkra eftersom de tror på sanningen, men att ge efter för aptiten eller de lägre drifterna, som kommer att förvirra omdömet och förstöra urskiljningsförmågan, kommer att bli deras fall.” ”Gå och gör dem som äger mark och pengar druckna av detta livets omsorger. Framställ världen för dem i dess mest tilldragande ljus, att de må samla sina skatter här och fästa sin kärlek vid världsliga ting. Vi måste göra vårt yttersta för att förhindra att de som arbetar i Guds verk får medel att använda emot oss. Behåll pengarna i våra egna led. Ju mer pengar de får, desto mer kommer de att skada vårt rike genom att ta ifrån oss våra undersåtar. Gör så att de bryr sig mer om pengar än om att bygga upp Kristi rike och att sprida de sanningar som vi hatar, så behöver vi inte frukta deras inflytande. För vi vet att varje självisk, girig människa kommer att falla under vår makt, och slutligen bli separerad från Guds folk.”

”Genom dem som har en form av gudaktighet men inte känner dess kraft, kan vi vinna många som annars skulle skada oss. De som älskar nöjen mer än Gud kommer att bli våra mest effektiva hjälpare. De som tillhör denna klass och är begåvade och intelligenta kommer att fungera som lockbeten för att dra andra in i våra snaror. Många kommer inte att frukta deras inflytande, eftersom de bekänner sig till samma tro. På så sätt kommer vi att leda dem till att dra slutsatsen att Kristi krav inte är så strikta som de en gång trodde, och att de genom att anpassa sig till världen kan utöva ett större inflytande över dem som tillhör världen. På så sätt kommer de att skiljas från Kristus. Sen kommer de inte att ha någon styrka att stå emot vår makt, och det kommer inte att dröja länge innan de är redo att förlöjliga sin tidigare iver och hängivenhet.”

”Fram tills det stora avgörande slaget kommer måste våra ansträngningar vara outtröttliga emot dem som håller buden. Vi måste närvara vid alla deras samlingar. Speciellt vid deras stora möten kommer vår sak att lida mycket, och vi måste vara mycket vaksamma och använda alla våra förförelseknep för att hindra själar från att höra sanningen och bli påverkade av den.”

”Jag ska ha människor på fältet, som mina verktyg, som hävdar falska doktriner blandade med precis så mycket sanning som behövs för att bedra själar. Jag ska också ha otroende människor närvarande som uttrycker tvivel när det gäller Herrens varningsbudskap till sin församling. Om folket skulle läsa och tro på dessa förmaningar kan vi inte ha stort hopp om att övervinna dem. Men om vi kan avleda deras uppmärksamhet från dessa varningar kommer de att förbli omedvetna om vår makt och list, och vi kommer att säkra dem i våra led till sist. Gud kommer inte att tillåta att hans ord förringas utan straff. Om vi kan hålla själar bedragna en tid kommer Guds nåd att dras tillbaka, och han kommer att överlämna dem i vår fulla kontroll.” ”Vi måste orsaka förvirring och söndring. Vi måste förstöra deras oro för sina egna själar och leda dem att kritisera, att döma och anklaga och fördöma varandra, och att hysa själviskhet och fientlighet. För dessa synder förvisade Gud oss från sin närhet och alla som följer vårt exempel kommer att möta ett liknande öde.” (Testimonies to Ministers s. 472-475)